

valget, som mest har holdt paa, at denne Bemærkning skulde trykkes, ikke fordi jeg vilde, som det her er blevet gjort gjældende, forsvare Druffenskab, men af den simple Grund, at hvis den Baagjældende er forfalden, saa bør han tage den Skam og Skade, som følger deraf; men er han det ikke, saa bør ikke en saadan Erklæring af en Myndighed, der er afgiven underhaanden, gaa i det Skjul og lægge sig ud over hans Bei og give Anstød for ham, men han bør have Veilighed til at fralægge sig en saadan Bestyldning. Forresten er det løjerligt med denne Forfaldenhed; et Dieblit er han ikke forfalden, et andet Dieblit siger Politimesteren, at han ikke vil sige, at han er forfalden — altsaa, han negter det — at han er ialtfald ikke mere forfalden, end Folk af den Slags sædvanlig ere efter kortere eller længere Tids Forløb. Det forekommer mig, at det kan benyttes til Skade for Manden, og det har jeg ikke villet være med til; derfor har jeg villet drage det frem. — Det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som holder saa stærkt paa sin eiendommelige Opfattelse af, hvad dette Lovforslag er eller ikke er, er jo allerede blevet imødegaaet fra anden Side; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem har den Opfattelse, han har, saa burde han ikke alene nu med Hensyn til denne Lov, men ogsaa tidligere med Hensyn til lignende Lovforslag have stillet Forslag om, at de skulde have en anden Titel. Lovforslaget maatte efter hans Opfattelse kaldes ikke Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, men Forslag til Love, det vil sige: en Lov for hver enkelt Person. Forresten er der ogsaa den Mærkelighed ved det ærede Medlems Opfattelse, at derefter kunne de Enkelte, som man har givet Indfødsret ved at indføre dem paa Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, saaledes som vi i dette Tilfælde foreslaa, i Virkeligheden ikke være i Besiddelse af Indfødsret.

Mourad: Der kan ikke være Tvivl om, at dette Things store Flertal slutter sig til sin Formand. Hvad vi her vedtage, vedtage vi som et Lovforslag, der ikke kan blive Lov, uden at Regeringen og Landstinget i Et og Alt slutte sig til det; thi det er ikke en Klæffe af Lovforslag, men en enkelt Lov.

Suel: Jeg vil blot i Anledning af den høitærede Ministers Bemærkning for præcisere, hvorledes jeg opfatter den høitærede Ministers Fortolkning af den enkelte Passus i Brevet fra Indenrigsministeriet til Udvalget. Jeg tillod mig at bemærke, at efter den Forklaring, den høitærede Minister havde givet, havde Thinget ikke Noget at beklage sig over,

og idet jeg tilføiede, at jeg opfattede den høitærede Minister saaledes, at han betragtede det, at Ministeriet havde skrevet det til Udvalget i den Form, hvori det havde skrevet, var en Folge af, at det havde følt sig noget ilde berørt af Udvalgets Skrivelse, og at det altsaa kun var en Retorik. Saaledes opfattede jeg den høitærede Ministers Ord, og jeg tror ikke at have hørt feil, og jeg ser derfor ikke videre Anledning for den meget ærede Minister til under Paakaldelse af selve Thinget at demonstrere mod mine Udtalelser i den Retning.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem nøder mig altsaa til allerede her at gjentage, hvad jeg sagde forrige Gang, jeg havde Ordet. Naar Ministeriet har udtalt sig saaledes, at dette Lovforslags Fremme var af underordnet Betydning for Regeringen, har jeg dermed væsentlig villet sige, at et Lovforslag af den Natur som dette, der kun tilsigter at yde nogle Fremmede, i Almindelighed Folk, der ikke have særlig Fortjeneste af Landet, en personlig Begunstigelse, ikke kan have den Interesse for Regeringen som et Lovforslag, der angaar Foranstaltninger, der i større eller mindre Udstrækning angaa det hele almene Samfund.

Gad: Jeg ønsker ikke at indlade mig paa at udtale mig om, hvorvidt den Person, der her er Tale om, fortjener at opnaa Indfødsret eller ikke; det forekommer mig, at vi derom ere saa oplyste, som vi i og for sig kunne ønske; men hvad der har foranlediget mig til at begjære Ordet for et Par Bemærkninger, er de Udtalelser, der ere faldne om, hvorvidt og hvorledes Forholdet skal forstaaes, naar den Lov, som her foreligger, maa siges, og vist med Sandhed maa siges at være en Samling af forskellige Love. Det staar mig nemlig ikke ganske klart, hvorvidt min ærede Ven fra Njøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) har udtalt sig saaledes, som om man kunde tænke sig, at naar en saadan Lov blev vedtagen med et forskjellig Antal Personer i det ene og det andet Thing, kunde Kongen stadfæste Loven for deres Bedkommende, som begge Thing ere enige om, og ikke stadfæste den for de Andres Bedkommende. Jeg veed ikke, hvorvidt min ærede Ven fra Njøbenhavns 1ste Valgkreds har udtalt sig saaledes; men der er faldet senere Ytringer, som have givet mig Anledning til at opfatte det, som om det var muligt. Jeg vil da sige, at jeg for mit Bedkommende har den Overbevisning, at dette ikke er muligt. Den Betragtning er fuldstændigt rigtig, og deri har det ærede Med-